

Sygn. akt V KZ 47/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 30 listopada 2015 r.,

w sprawie **B. G.**

zażalenia skazanego na zarządzenie Sędziego Wydziału II Karnego Sądu
Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 25 sierpnia 2015 r., sygn. akt II AKo 11/15, o odmowie przyjęcia wniosku
skazanego o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 22 grudnia 2014 r. B.G. wystąpił z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Nysie, sygn. akt II K 889/11, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 17 kwietnia 2012 r., o sygn. akt VII Ka 63/12. Pismem z dnia 5 marca 2015 r. wnioskodawca został wezwany w trybie art. 120 § 1 k.p.k. do usunięcia w terminie 7 dni formalnego braku wniosku o wznowienie postępowania, poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata albo radcę prawnego oraz uiszczenie opłaty, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania (k. 5). W związku z tym, wnioskodawca pismem z dnia 19 marca 2015 r. zwrócił się do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 7-12).

W dniu 27 kwietnia 2015 r. zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego, wyznaczono wnioskodawcy na podstawie art. 78 § 1 k.p.k. pełnomocnika z urzędu, w osobie adw. J.C., celem ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia opinii o braku podstaw do złożenia takiego wniosku (k. 14). W dniu 1 czerwca 2015 r. pełnomocnik złożył w Sądzie Apelacyjnym we Wrocławiu opinię o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie w/w postępowania (k. 19-21). Pismem z dnia 3 czerwca 2015 r. wnioskodawca został wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania (k. 23). To wezwanie zostało doręczone wnioskodawcy w dniu 12 czerwca 2015 r. (k. 28), jednakże wnioskodawca nie usunął w określonym terminie powyższego braku formalnego.

Zarządzeniem Sędziego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 25 sierpnia 2015 r. odmówiono więc przyjęcia osobistego wniosku skazanego B. G. o wznowienie postępowania karnego w sprawie Sądu Rejonowego w Nysie, sygn. akt II K 889/11, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 17 kwietnia 2012 r., o sygn. akt VII Ka 63/12. Odpis zarządzenia doręczono wnioskodawcy w dniu 8 września 2015 r. (k. 33), a w dniu 15 września 2015 r. do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wpłynęło zażalenie B.G. na to zarządzenie. Skarżący podniósł, że obrońca sporządzający wniosek o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania uchybił terminowi do złożenia wniosku, co wskazuje, iż „bardziej reprezentował interes sądu niż wnioskodawcy”. Ponadto autor zażalenia dodał, że w jego ocenie istnieją podstawy prawne do wznowienia postępowania, wobec czego Sąd winien z urzędu rozpatrzyć jego wniosek.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy B. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 545 § 2 k.p.k. stwierdza jednoznacznie, że jeśli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. W doktrynie oraz orzecznictwie obowiązek ten określany jest powszechnie jako przymus adwokacki, chodzi

bowiem o to, by przedmiotowy wniosek opracował podmiot fachowy. Użyte w tym przepisie sformułowanie „powinien” jest równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu w nim zawartego. A zatem złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez samego wnioskodawcę (skazanego, ukaranego), jest czynnością prawnie bezskuteczną.

W tej sytuacji, w przedmiotowej sprawie B.G. nie był uprawniony do sporządzenia osobiście wniosku o wznowienie postępowania. Brak formalny wniosku polegający na niesporządzeniu i jego niepodpisaniu przez adwokata mógł być usunięty przez niego tylko poprzez osobiste ustanowienie pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego z wyboru, gdyż został prawidłowo do tego wezwany w trybie art. 120 § 1 k.p.k. Należy zauważyć, iż wezwanie do usunięcia braku formalnego z dnia 3 czerwca 2015 r. zawiera wyczerpujące pouczenie w tym zakresie wraz z konsekwencjami prawnymi nieusunięcia tego braku. Nadto wskazać również należy, że pełnomocnik wyznaczony z urzędu w postępowaniu o wznowienie postępowania, powinien sporządzić i podpisać wniosek o wznowienie postępowania albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania. Z tego właśnie uprawnienia skorzystał wyznaczony w niniejszej sprawie z urzędu na pełnomocnika – adwokat J. C., skoro nie znalazł prawnych podstaw przewidzianych w art. 540 (i następne) kodeksu postępowania karnego, do złożenia wniosku. Dodać także należy, że wbrew twierdzeniom skarżącego, pismo obrońcy zostało złożone w określonym terminie. Z akt sprawy wynika, że odpis zarządzenia o wyznaczeniu obrońcy i zobowiązaniu do zbadania akt sprawy został doręczony obrońcy w dniu 29 kwietnia 2015 r. (k. 17). Z kolei pismo obrońcy wraz z informacją o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania zostało nadane w urzędzie pocztowym w dniu 28 maja 2015 r. (k. 22). Nie ulega zatem wątpliwości, że obrońca dokonał wskazanej czynności w określonym mu trzydziestodniowym terminie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

